

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/152/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4611209670
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hušeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2012:4611209670.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Hušekovej a členov senátu JUDr. Jarmily Pogránovej a JUDr. Vladimíra Novotného v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, proti odporcovi: R. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XX, o zaplatenie 820,- Eur s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 5C/37/2012-28 zo dňa 12. marca 2012 v napadnutej zamietajúcej časti, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti **p o t v r d z u j e .**

Odporkyňa **n e p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zaviazal odporkyňu zaplatiť navrhovateľovi sumu 234,40 Eur s 8,76 % úrokom z omeškania ročne od 8.10.2009 do zaplatenia a náhradu trov konania v sume 14 Eur a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku návrh zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 23a ods. 1, 2 Zák. č. 634/1992 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších právnych predpisov, § 52 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 1,4, § 54 ods. 2, § 37 ods. 1, § 40 ods. 1, § 451 ods.1, 2, § 456, § 559 ods.1, § 563 Občianskeho zákonníka /ďalej len OZ/, § 3 Nar. vl. SR č. 87/1995 Z.z., čl. 3 ods. 1, 2, 3, čl. 5, čl. 6 ods. 1, čl. 7 ods. 1 Smernice rady č. 93/13/EHS z 05. 04. 1993, § 2 písm. a, b), § 3 ods. 1, § 4 ods. 1,2, 3 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona NRSR č. 71/1986 Zb. v znení účinnom do 31. 12. 2007, § 497 Obchodného zákonníka, ako aj zisteným skutkovým stavom veci na základe ktorého dospel k záveru, že návrh navrhovateľa bol čiastočne dôvodne podaný.

Súd prvého stupňa mal za preukázané, že účastníci konania dňa 20.4.2007 uzatvorili zmluvu o úvere /návrh na uzatvorenie úverovej zmluvy/, podľa obsahu ktorej sa navrhovateľ zaviazal poskytnúť odporkyňu úver na nákup spotrebného tovaru vo výške 14.391-Sk a odporkyňa sa zaviazala vrátiť úver v 12 mesačných splátkach vo výške 1.515-Sk, so splatnosťou k 20. dňu v mesiaci počnúc dňom 20.6.2007, s dohodnutým RPMN úveru vo výške 46,6 %. V dolnej časti predmetnej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru bolo veľmi drobným písmom uvedené, že klient - odporkyňa a navrhovateľ podpisom úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I. a II. a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 8,9,10,11 a 13 Úverových podmienok navrhovateľa. Z výzvy k úhrade zo dňa 22.9.2009 mal za preukázané, že navrhovateľ vyzval odporkyňu na zaplatenie celkovej dlžnej sumy 1.375,12 Eur titulom poskytnutého úverového rámca vo výške 1825,67 Eur. Zo splátkového kalendára mal za preukázané, že k 24.11.2011 odporkyňa čerpala z úverového rámca sumu 820 Eur. Predmetom konania bol právny nárok navrhovateľa uplatnený titulom zmluvy o revolvingovom úvere a to istina úveru v sume 234,40 Eur,

zmluvný úrok 478,31 Eur, poplatok za výber z bankomatu 6,87 Eur, zmluvná pokuta 55,12 Eur, sankčný úrok 21,43 Eur, mesačný poplatok za vedenie účtu 23,87 Eur, úrok z omeškania 0,024 % denne zo sumy 234,40 Eur od 8.10.2009 do zaplataenia.

Súd prvého stupňa v danej právnej veci dospel k záveru, že navrhovateľ si uplatnil pohľadávku titulom právneho vzťahu, ktorý mal vzniknúť na základe zmluvy o spotrebiteľskom /revolvingovom/ úvere podľa Zák. č. 258/2001 Z. z., teda titulom spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. OZ. Dospel k záveru, že účastníci konania uzatvorili zmluvu o úvere dňa 20.4.2007 ako individuálne špecifikovanú zmluvu o spotrebiteľskom úvere vo výške 14. 391 Sk na nákup spotrebného tovaru. Touto zmluvou však navrhovateľ v ďalšom vopred vnútil odporkyňi aj iný právny úkon než ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jej záujmu - získanie bezúčelového úveru. Z predtlaču úverovej zmluvy vyplýva, že odporkyňa súčasne jedným a tým istým podpisom na predmetnej listine podpísala aj tú časť predtlaču listiny, ktorá sa týkala absolútne iného právneho úkonu, ktorý mal vzniknúť v budúcnosti. Ak chcela odporkyňa získať bezúčelový úver, čo bolo primárne jej pohnútkou vstupu do právneho vzťahu s navrhovateľom, nemala na výber a musela podpísať predloženú pretlač listiny, ktorá v sebe obsahovala aj náležitosti iného právneho úkonu. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že predmetný právny úkon- uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere je neplatný podľa § 37 ods. 1 OZ a postup navrhovateľa voči odporcovi pri uzatvorení zmluvy o revolvingovom úvere považoval za nekalú praktiku s poukazom na ustanovenia Smernice rady č. 93/13/EHS z 05. 04. 1993, ako aj s poukazom na ustanovenia § 52 a nasl. OZ. Dôvodil tým, že na strane odporkyne sa jednalo o nedostatok vôle konajúcej osoby- spotrebiteľa vstúpiť do iného zmluvného vzťahu s navrhovateľom ako bol primárne vo sfére jej záujmu, bola sústredený len na primárny právny úkon - spotrebiteľský bezúčelový úver, pričom v dôsledku nemožnosti akejkoľvek zmeny predtlaču predloženej listiny konala neuvážene, nevedome, aj s účinkami smerom k uzavretiu sekundárneho právneho úkonu, s čím navrhovateľ ako dodávateľ už vopred kalkuloval. Ďalej mal za to, že uvedené sa týka nesporne aj vôle odporkyne ako spotrebiteľa byť viazaná ustanoveniami Hlavy 8,9,10,11 Úverových zmluvných podmienok navrhovateľa, týkajúcich sa poskytnutia revolvingového úveru a to vzhľadom na to, že podpisom zmluvy klient -odporkyňa v časti týkajúcej sa poskytnutia spotrebiteľského úveru bez udania účelu prehlásila, že sa oboznámila s Úverovými zmluvnými podmienkami navrhovateľa a súhlasila s nimi bez výhrad. Súd prvého stupňa mal za to, že keďže časť zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru sa netýka prípadného poskytnutia revolvingového úveru /úverového rámca/, spotrebiteľ zaiste nemal vôľu a v praxi ani čas oboznamovať sa s ďalšou časťou týkajúcou sa práve úverového rámca, teda revolvingového úveru a úverovej karty. Súd vyslovil pochybnosť o tom, či odporkyňa mala reálnu možnosť oboznámiť sa so znením Úverových zmluvných podmienok pri kúpe tovaru a pochopiť ich právny význam s poukazom na veľmi rozsiahle množstvo odbornej právnej terminológie, ktoré znenie nie je veľmi dobre viditeľné voľným okom. Ďalej dôvodil tým, že z obsahu úverovej zmluvy zo dňa 20.4.2007 vyplýva, že odporkyňi vzniká právo na poskytnutie revolvingového úveru I. a II. prostredníctvom kreditnej karty, s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami uvedenými v hlave 8, 9, 10, 11 a 13 Úverových zmluvných podmienok vopred stanovených navrhovateľom, z čoho vyplýva, že na žiadosť zákazníka sa iba môžu v budúcnosti zmluvné strany dohodnúť o prípadnom takomto úvere, čomu zodpovedá aj možnosť navrhovateľa žiadosti nevyhovieť. Ďalej dôvodil, že ak teda aj navrhovateľ spôsobom uvedeným v hlave 8, 9, 10,11 a 13 Úverových zmluvných podmienok rozhodne o poskytnutí úverového rámca a vydaní úverovej karty, pričom toto rozhodnutie závisí od posúdenia priebehu splácania klasického úveru, na ktoré kladné rozhodnutie nemá dovtedy klient -spotrebiteľ žiadny právny nárok a následne poskytne klientovi peňažné prostriedky a teda za zmluvu o revolvingovom úvere považuje úverovú zmluvu zo dňa 20.4.2007, popri ktorej sa účastníci dohodli aj na uzavretí revolvingového úveru bez osobitnej písomnej zmluvy, v ktorej by tento záväzok bol bezpodmienečne individualizovaný v zmysle § 4 ods. 2, 3 Zák. č. 258/2001 Z. z. a ktorý by obsahoval dohodu strán o výške úveru, o výške úroku z úveru, o výške úroku z omeškania, o zmluvnej pokute a pod., nedošlo k dodržaniu predpísanej zákonnej písomnej formy v zmysle § 4 ods. 1 Zák. č. 258/2001 Z. z., § 40 ods.1 OZ a zmluva o revolvingovom úvere je neplatná.

S poukazom na ustanovenia § 451 ods. 1, 2 § 456, súd vyhovel návrhu navrhovateľa v časti zaplataenia istiny vo výške 234,40 Eur a v časti zaplataenia príslušenstva z priznanej istiny- úroku z omeškania v súlade s ustanovením § 517 ods.2 OZ a Nar. vl. SR č. 87/1995 Z.z., ktorú istinu s prísl. priznal navrhovateľovi titulom bezdôvodného obohatenia, keď mal za to, že predmetnú priznanú istinu navrhovateľ poskytol odporkyňi titulom neplatného právneho úkonu.

Vo zvyšku návrh týkajúci sa zaplatenia zmluvného úroku úveru, poplatkov za výber z bankomatu, zmluvnej pokuty, sankčného úroku, mesačného poplatku za vedenie účtu ako nedôvodný zamietol z dôvodov vyššie uvedených.

O trovách konania rozhodol s poukazom na čiastočný úspech účastníkov podľa § 142 ods. 2 OSP.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa podal odvolanie v jeho zamietajúcej časti navrhovateľ, ktorý sa domáhal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa a vyhovel jeho návrhu v celom rozsahu. Namietal, že súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil. Uviedol, že sa nestotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, keďže žiadny platný všeobecne záväzný právny predpis vzťahujúci sa na prejednávajúcu oblasť nezakazuje možnosť, aby na základe jednej písomnej úverovej zmluvy bolo dojednaných viacero úverov. Podstatné je, aby predmetná zmluva spĺňala zákonom stanovené formálne a obsahové náležitosti, čo dotknutá úverová zmluva spolu s úverovými zmluvnými podmienkami spĺňa. Nepoprel skutočnosť, že odporkyňa podpísaním úverovej zmluvy podpísala a súhlasila aj s tou časťou textu, ktorá sa týka dojednaní o revolvingovom úvere. Odporkyňa pri čítaní návrhu úverovej zmluvy si musela byť vedomá, že uzatvára zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I. a II., pretože navrhovateľ o dojednaní takéhoto druhu úveru informuje svojich klientov na líci zmluvy a nejde teda o skrytie zmluvy do úverových podmienok. Poukázal na to, že zmluva o revolvingovom úvere nadobúda platnosť podpisom úverovej zmluvy, má však odloženú účinnosť až na budúcnosť a to uskutočnením aktivácie karty. Uzavretím revolvingovej zmluvy tak priamo práva a povinnosti odporkyni nevznikli, nakoľko k účinnosti revolvingovej zmluvy muselo dôjsť k ďalšiemu úkonu zo strany odporkyne a to k aktivovaniu karty. K aktivovaniu karty nedošlo automaticky alebo konkludentne, či náhodne ale slobodným a vážnym prejavom vôle, resp. priamym a zamýšľaným úkonom odporkyne a to zavolaním na telefónne číslo a aktivovaním karty prostredníctvom operátora, či automatického telefónneho centra. Samotná karta je ešte pred týmto úkonom spotrebiteľovi zaslaná a s kartou sú mu zasielané doklady ako predzmluvný formulár a brožúrka obsahujúca informácie o tom, ako úver čerpať, ako karta funguje, sadzobník služieb, produktov a návrh zmluvy o platobných službách. Teda odporkyni nevznikla žiadna povinnosť v okamihu uzatvorenia zmluvy o revolvingovom úvere, ale až okamihom účinnosti tejto zmluvy v dôsledku aktivácie karty. Zo samotného uzavretia zmluvy navrhovateľovi nevznikli žiadne práva, iba povinnosť zaslať odporkyni kartu, čo bolo podmienené tým, že odporkyňa musela splniť dohodnuté podmienky týkajúce sa splácania poskytnutého úveru na kúpu tovaru. Z toho je zrejmé, že za žiadnych okolností nedochádza akcesorickým uzavretím zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru k vzniku nerovnováhy v právach a povinnostiach medzi odporkyňou a navrhovateľom a už vôbec nie k nerovnováhe v neprospech odporkyne. Navrhovateľ odmieta názor, že uzavretím zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru I. a II. porušil zmluvnú slobodu odporkyne tým, že podpisom jednej zmluvy nanútil podpis ďalšej zmluvy. Mal za to, že odporkyňa mala evidentný záujem na tom, aby platná revolvingová zmluva sa stala aj účinnou, pretože vykonala prejav vôle smerujúci k aktivovaniu karty a úver začala čerpať, čo preukazujú platobné transakcie uvedené v prehľade o čerpaní a splácaní úveru. Ďalej mal za to, že pri podpise zmluvy nebolo voči odporkyni vyvíjané žiadne násilie, ani nepriamy nátlak na psychiku odporkyne, preto požiadavka platnosti právneho úkonu- existencie vôle- bola v tomto prípade naplnená, čo dokazuje aj skutočnosť, že odporkyňa si sama aktivovala kartu, čerpala úver a úver aj splácala. Odporkyňa podpisovala príslušnú úverovú zmluvu v rozhodnom období ako osoba plne spôsobilá na právne úkony, dobrovoľne, nikto ju k tomuto podpisu nenútil, plne si uvedomovala svoje záväzky voči navrhovateľovi v zmysle úverovej zmluvy. Mal za to, že vôľa odporkyne pri tomto právnom úkone bola daná a právny úkon bol urobený slobodne, vážne, určite, zrozumiteľne v súlade s § 37 ods.1 OZ. Ďalej uviedol, že rozsah a množstvo právnej terminológie alebo písmo v dotknutej úverovej zmluve a úverových zmluvných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy v danom prípade, nemôžu mať za následok neplatnosť právneho úkonu s poukazom na § 37 OZ, tak isto text týkajúci sa dojednaní revolvingového úveru je písaný takou veľkosťou písma, ktorá umožňuje zistiť obsah dojednaní, s ktorými odporkyňa prejavila súhlas podpísaním úverovej zmluvy. Žiadny všeobecný záväzný právny predpis neurčoval v čase uzavretia zmluvy formu zmluvy, na základe ktorej záväzkový vzťah vzniká, resp. nestanovoval veľkosť písma, akou má byť zmluva napísaná. V úverovej zmluve boli konzekventne uplatnené všetky náležité ustanovenia súvisiacich právnych noriem a použitie rôzneho typu a veľkosti písma v úverovej zmluve nie je okolnosťou, ktorá by ju urobila neplatnou. Poukázal na to, že nesúhlasí s názorom súdu v tom, že zmluva o revolvingovom úvere je neplatná z dôvodu, že nemá osobitne písomnú formu, v ktorej by tento záväzkový vzťah bol bezpodmienečne individualizovaný

v zmysle § 4 ods.2, 3 Zák. č. 258/2001 Z. z. a že nedošlo k dodržaniu písomnej formy podľa § 4 ods.1 Zák. č. 258/2001 Z. z. a preto je neplatná podľa § 40 ods.1 OZ. Mal za to, že podľa § 40 ods. 1 OZ bolo uzavretie zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru urobené vo forme, ktorú vyžaduje zákon, t. j. písomne. Odporkyňa podpísaním úverovej zmluvy podpísala a súhlasila aj s tou časťou textu, ktorá sa týka dojednaní o revolvingovom úvere. Odporkyňa pri čítaní návrhu úverovej zmluvy si musela byť vedomá, že uzatvára zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I., II., pretože navrhovateľ o dojednaní takéhoto druhu úveru informuje svojich klientov na líci zmluvy. Čo sa týka námietok, že zmluva neobsahuje dohodu o výške úverového rámca, o výške splátok, o výške úrokov, dohodu o zmluvnej pokute, mal za to, že s daným tvrdením nemožno absolútne súhlasiť, pretože aj keď niektoré zo spomenutých údajov nie sú detailne rozpísané na lícnej strane úverovej zmluvy, odkazuje sa na úverové zmluvné podmienky navrhovateľa, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou danej úverovej zmluvy a tieto ich bližšie špecifikujú. Ďalej uviedol, že žiadny právny predpis neobmedzuje počet dohodnutých úverov v jednej písomnej zmluve, že žiadny právny predpis neustanovuje, kde má byť na listine zachycujúcej písomný prejav byť vôľa, umiestnený podpis. Princíp, že text písaný pod podpisom nereprezentuje relevantný prejav vôle osoby, ktorá sa podpísala, sa podľa súdnej praxe i odbornej literatúry vzťahuje bez výnimky iba na niektoré úkony a to typicky na závet. Mal za to, že zmluva o revolvingovom úvere má písomnú formu, v ktorej je záväzkový vzťah individualizovaný podľa § 4 ods. 2 a ods. 3 zák. č. 258/2001 z. z. a takisto bola dodržaná predpísaná písomná forma podľa § 4 ods. 1 Zák. č. 258/2001 a preto je táto zmluva o revolvingovom úvere platná.

Odporkyňa sa nevyjadřila k odvolaniu navrhovateľa.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd /§ 10 ods.1 OSP/ prejednal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo postupom podľa § 212 ods.1 a § 214 ods.2 OSP a dospel k záveru, že je potrebné rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP.

Odvolací súd v danej právnej veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa úplne zistil skutkový stav veci, na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Odôvodnenie jeho rozhodnutia je v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 OSP.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, preto sa obmedzuje v odôvodnení rozhodnutia len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia v súlade s ustanovením § 219 ods.2 OSP.

Z obsahu spisu v danej právnej veci vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 28. 11. 2011 domáhal voči odporkyni zaplataenia istiny vo výške 234,40 Eur, ak aj zmluvného úroku, poplatku za výber z bankomatu, zmluvnej pokuty, sankčného úroku, mesačného poplatku za vedenie účtu /vyčíslených v návrhu/, úroku z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 234,40 Eur od 8.10.2009 až do zaplataenia a náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodňoval tým, že dňa 20.4.2007 účastníci konania uzatvorili úverovú zmluvu č. 3704128671, ktorá zmluva bola zároveň zmluvou o poskytnutí úveru č. 5709041646 s dohodnutým úverovým rámcom 1.825,67 Eur, ktorý úverový rámec odporkyňa nesplácala podľa dohodnutých podmienok. Navrhovateľ zaslal odporkyni dňa 22.9. 2009 výzvu na zaplataeniu celého dlhu vo výške 1.375,12 Eur.

Predmetom odvolacieho konania v danej právnej veci je len zamietajúca časť rozsudku súdu prvého stupňa, v ktorej bol zamietnutý návrh navrhovateľa v časti o zaplataenie zmluvného úroku, poplatku za výber z bankomatu, zmluvnej pokuty, sankčného úroku, mesačného poplatku za vedenie účtu, úroku z omeškania vo výške 0,024% denne zo sumy 234,40 Eur od 8.10.2009.

Odvolací súd na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia uvádza, že z vykonaného dokazovania bolo nesporne preukázané, že navrhovateľ si svoj právny nárok uplatňuje s poukazom na uzatvorenú úverovú zmluvu zo dňa 20.4.2007, avšak titulom zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá

bola podľa navrhovateľa uzatvorená zároveň so zmluvou o úvere dňa 20.4.2007. Z predloženej zmluvy o úvere zo dňa 20.4.2007 vyplýva, že táto obsahuje všetky náležitosti typickej úverovej zmluvy, pričom zároveň v spodnej časti úverovej zmluvy drobnými písmenami vo vopred formulovanej predtlačí je uvedené, že navrhovateľ a klient podpisom tejto úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I. a to s úverovým rámcom a pravidelnými mesačnými splátkami vo výške stanovenými v hlave 8. a 9. Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s., na základe takto uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere I. vznikne klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru I. prostredníctvom úverovej karty za podmienok v hlave 8,9,10,11 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. Súčasne uzatvárajú zmluvu o revolvingovom úvere II. a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 13 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s., na základe ktorej vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru II. prostredníctvom kreditnej karty za podmienok stanovených v hlave 13 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s..

Odvolačný súd zhodne ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že primárnym záujmom odporkyne bolo získanie úveru na základe zmluvy o úvere zo dňa 20.4.2007 vo výške 14.391-Sk. Podpisom žiadosti o poskytnutie predmetného spotrebiteľského úveru v uvedenej výške odporkyňa jedným a tým istým podpisom však podpísala i spodnú časť predtlačí listiny /návrhu na uzatvorenie úverovej zmluvy/, ktorá sa týkala aj iného právneho úkonu a to zmluvy o revolvingovom úvere, ktorý právny úkon však mal vzniknúť v budúcnosti a to zavolaním na určené telefónne číslo a okamihom aktivovania karty. Odvolačný súd zhodne ako súd prvého stupňa mal za to, že návrh na uzatvorenie zmluvy o úvere vo forme štandardnej zmluvy /predtlačí formulár/ mal navrhovateľ vopred pripravený pokiaľ sa jedná zmluvných dojednaní ohľadne zmluvy o revolvingovom úvere, odporkyňa nemala možnosť pri uzatvorení tejto zmluvy ovplyvniť zmluvné podmienky predmetnej zmluvy, ktoré boli vopred pripravené, dané a uvedené v tejto zmluve, resp. zmluva na ne odkazovala v jednotlivých častiach, pričom tento návrh úverovej zmluvy obsahoval ťažko čitateľným drobným písmom súhlas odporkyne s uzatvorením zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru. Odvolačný súd zhodne ako súd prvého stupňa potom dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nad sumu 234,40 Eur s prísl. nebol dôvodne podaný, keďže navrhovateľ neuzatvoril s odporkyňou osobitnú zmluvu o spotrebiteľskom revolvingovom úvere v súlade s čl. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS a § 4 Zák. č. 258/2001 Z. z. a potom bolo potrebné prijať právny záver, pokiaľ ide o zmluvu o revolvingovom úvere, že sa jedná o neplatný právny úkon podľa § 40 ods.1 OZ pre nedodržanie zákonom stanovenej formy. V tomto smere potom neobstojí tvrdenie navrhovateľa, ktorý poukazoval na účinnosť zmluvy o revolvingovom úvere, ku ktorej podľa navrhovateľa došlo až aktivovaním karty a zavolaním na určené telefónne číslo, keď spolu s kartou mal byť odporkyňi zasielaný predzmluvný formulár - brožúrka obsahujúca informácie o tom, ako úver čerpať a ako karta funguje spolu so sadzovníkom služieb, produktov a návrh zmluvy o platobných službách, pretože tieto nemôžu nahradiť absenciu údajov v samotnej zmluve v zmysle ustanovenia § 4 ods. 1, 2 zák. č. 258/2001 Z. z. Je potom právne irelevantné, ak by teda aj odporkyňa obdržala potrebné informácie a podmienky uzatvoreného úveru až aktivovaním karty a zavolaním na telefónne číslo navrhovateľa potom, čo už úverovú zmluvu podpísala.

Z vyššie uvedených podstatných dôvodov odvolačný súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietajúcej časti ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1 OSP.

Odvolačný súd rozhodol o trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP a odporkyňi, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, pretože jej v súvislosti s odvolacím konaním trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.